

Noach

Genesis 6:9–11:32

Jesaja 54:1–55:5

Jozua 4-6

Geloof In Actie

Ik heb het onderwerp over voorbereiding nu ongeveer drie jaar onderwezen. Tijdens deze periode zijn er telkens een paar vragen die in bijna elke omgeving naar voor kwamen. Het gaat ongeveer zo: “Moeten we gewoon geloof hebben en niets doen?” of “Is voorbereiding geen gebrek aan geloof?” Mijn favoriete antwoord op deze vraag is dat de gemiddelde hedendaagse gelovige in de vloed zou gestorven zijn terwijl ze baden tegen de regen!

Het is waar, we moeten niet verder gaan dan het verhaal over het leven van Noach om het antwoord op bovenstaande vragen te vinden. Noach is voor ons een voorbeeld van een man die gewaarschuwd werd van een dreigend gevaar en deed wat hem gezegd werd. Noach was niet bekommerd over hoe hij zou overkomen bij zijn burens. Hij schrok niet terug wanneer ze zich ongetwijfeld vrolijk maakten over deze gekke man in de straat, die in zijn achtertuin in de woestijn een nogal grote boot aan het bouwen was. Hij stelde geen comité samen om de problemen te bespreken. Hij zond zelfs de plannen voor de ark niet naar de dichtstbijzijnde ingenieur om te zien of de boot zeewaardig zou zijn of dat er wijzigingen in het ontwerp moesten aangebracht worden. Noach handelde gewoon naar wat hem opgedragen was en bewees zijn geloof door het in actie om te zetten.

In het boek Mattheüs zegt Yeshua ons dat er nog een tijd zou komen, zoals de dagen die Mr. En Mevr. Noach zagen. Dit zouden dagen zijn waarin slechte mannen en vrouwen elke vorm van zondige wegen die ze kunnen bedenken zouden volgen. Het zou een tijd zijn waarin het hart van de mensen zo zwart en hard tegen hun Schepper zou worden, dat oordeel en uitroeiing de enige uitweg zou zijn. Het zou een tijd zijn om alles overnieuw te beginnen. De tijd waarover

gesproken wordt zou echter niet komen met een nieuwe vloed, maar veeleer met een tijd van grote verdrukking. Deze keer zou het geen plotselinge gebeurtenis zijn, maar eerder een tijd waarin de mens tijd zou krijgen om na te denken over zijn daden.

Het zal niemand verbazen te weten dat ik geloof dat de tijd waarover Yeshua het had deze aarde in sneltempo aan het overvallen is. Ik geloof dat het zo dichtbij is dat je niet alleen de geur van regen in de lucht kan ruiken, maar dat in feite de grens van de eerste leidende buien de aarde nu al raakt. Dat gezegd zijnde, wat kunnen we nu juist van onze vriend Mr. Noach leren?

Mij herinnert Noach eraan dat het als de leider van mijn familie mijn verantwoordelijkheid is mijn leven op zo'n manier te leiden, dat mijn familie mij tot in een ark wil volgen als het nodig is. Noach was zo verbonden met wat hij wist dat juist was, dat zijn familie hem vertrouwde terwijl iedereen rondom met hem spotte. Noach herinnert mij eraan dat ik dag aan dag standvastig moet zijn om dat waarin ik geloof in daden om te zetten. Noach herinnert mij eraan dat één man een verschil voor zijn omgeving kan betekenen als je nooit uit het oog verliest dat te doen waartoe je geroepen bent. Zijn leven is een reden om elke morgen doelgericht je voeten op de grond te zetten en te weten dat we nog een extra dag kregen, niet voor onszelf, maar om ons een stap dichterbij naar de vervulling van Zijn doelstelling voor ons leven te brengen.

Noach zag het concept van geloof en voorbereiding niet als twee afzonderlijke zaken. Hij lijkt eerder akkoord te gaan met de halfbroer van Yeshua die ons vertelt dat geloof zonder werken een eerder nutteloos iets is. Noach hoorde de stem van HaShem niet om te besluiten er enkel over te bidden, maar in plaats daarvan ging hij toen hij die stem hoorde naar zijn werkplaats en begon de eerste plank te zagen.

Het zou Noach meer dan honderd jaar kosten om de ark te bouwen. In de loop van die tijd zou hij drie zonen krijgen (ik heb me vaak afgevraagd waarom hij, met de bouw van zo'n grote ark niet meer kinderen had!) Er bestaat geen enkel verslag dat tijdens deze lange jaren, hij ooit weifelde over de taak die hem gegeven was. Wat een overtuigende boodschap op zichzelf zou dat voor jou en mij moeten zijn.

We mogen allemaal zeer dankbaar zijn dat Noach niet van mening was dat voorbereiding een gebrek aan geloof was. Indien dat zo was geweest, of indien hij ooit in die val was getrapt, zou ik vandaag niet over hem schrijven en jij zou niet hebben kunnen uitkijken om van deze Shabbat te genieten, want dan zou er niets zijn. De aarde zou overspoeld zijn, net zoals Yah beloofd had, maar in plaats dat Noach en zijn familie zouden leven om ons erover te vertellen, hoe rechtvaardig ze ook waren, hun tekortschieten om hun geloof in actie om te zetten zou hen tot niets minder dan nog een maaltijd voor enkele zeer verzadigde vissen hebben gemaakt.

Noach gaat vandaag door met elk van ons uit te dagen om eerst en vooral ons leven op zo een manier te leiden, dat door de verlossing van Yeshua, we ook genade vinden in Zijn ogen. Hij leert ons dan te luisteren naar de stem van onze Vader en de woorden die Hij zou kunnen spreken in daden om te zetten.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert.s.Van Goethem